

Juni – Händelser som föregår Kristi andra ankomst

17 juni – Olyckor skylls på Guds folk

Ve över jordens och havets invånare, för djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort. – Upp. 12:12

När människor drar sig längre och längre bort från Gud tillåts Satan att få makt över olydnadens barn. Han åstadkommer förödelse bland människor. Det sker olyckor både på land och till sjöss. Egendom förstörs genom bränder och översvämningar. Satan beslutar sig för att skylla detta på dem som vägrar att böja sig för den avgud som han har satt upp. Hans ombud pekar ut sjundedagsadventisterna som orsak till problemen. ”Dessa människor utmärker sig genom att trotsa lagen,” säger de. ”Dessa människor vanhelgar söndagen. Om de tvingades att lyda lagen om att helighålla söndagen skulle dessa fruktansvärda straffdomar upphöra.”¹

Katastrofer kommer att ske – mycket fruktansvärda och oväntade katastrofer, och förstörelse kommer, den ena efter den andra. Om man ville lyda de varningar som Gud gett, och om samfunden ville ångra sig och åter bli trogna, då kunde andra städer skonas en tid. Men om människor som blivit lurade fortsätter på samma väg som de följt tidigare, genom att ignorera Guds lag och förkunna lögn för folket, då kommer Gud att låta dem utsättas för katastrofer för att de ska väckas.²

Straffdomarna kommer att vara i förhållande till folkets ondska och det ljus från sanningen som de haft. Om de har haft sanningen kommer deras straff att vara i förhållande till det ljuset.³

Satan ger sin tolkning av olika händelser, och de (ledande män) tänker på det sätt som han vill att de ska göra, att de katastrofer som drabbar hela landet är resultatet av att man bryter mot söndagens helighållande. Dessa inflytelserika män stiftar lagar för att genomdriva söndagsfirande, eftersom de tror att de därigenom ska stilla Guds vrede. De tror att de tjänar Gud genom att upphöja denna falska vilodag mer och mer, och genom att tvinga människor att lyda lagen om söndagen, den falska sabbaten. De människor som ärar Gud genom att hålla den sanna sabbaten betraktas som illojala mot Gud, när det i verkligheten är de som betraktar dem på det sättet som själva är illojala, eftersom de trampar på den sabbat som har sitt ursprung i Eden.⁴

¹ The Review and Herald, 16 juli 1901

² Evangelism, sid 27

³ Manuskript 173, 1902

⁴ Manuskript 85, 1899